

پرزیدنت بوش در حال امضای قانون معلولان ۱۹۹۰ در باغ کاخ سفید. برگرفته از مرکز آرشیو و ثبت ملی ایالات متحده آمریکا، استفاده از این عکس برای همگان آزاد است.

لایحه معلولان آمریکایی

چشم انداز و انگیزه

جنیفر کیلان ۸ ساله در حال تلاش برای بالا رفتن از ساختمان ۸۲ پله‌ای محوطه ساختمان کنگره، هنگامی که دوربین‌ها روی صورتش زوم کرده بودند فریاد زد: «اگر تمام شب طول بکشد، انجامش می‌دهم.»^۱ او با رها کردن صندلی چرخ‌دارش، در یک صبح گرم ماه مارس ۱۹۸۹ به ۶۰ تن دیگر پیوست تا در یک نافرمانی آشکار از پله‌ها بالا بپرد.^۲ در اتاق‌های بالا، سیاستمداران بر سر لایحه معلولان آمریکایی (ای.دی.ای) بحث می‌کردند، اما معترضان صبرشان را از دست داده بودند؛ چون نیویورک تایمز هشدار داده

۱- بالا رفتن از پله‌های ساختمان کنگره برای لایحه معلولان آمریکا (ADA):

<https://www.youtube.com/Watch?v=kU9cDyqvH-g>

۲- استفان کافمن، «آن‌ها صندلی‌های چرخ‌دارشان را رها کردند و از پله‌های ساختمان کنگره بالا خریدند.»، Share America، ۱۲ مارس ۲۰۱۵:

<https://share.america.gov/crawling-up-steps-demand-their-rights/>

بود که «اقدامات برای جلوگیری از تبعیض علیه افراد معلول به مشکل بر خورد»^۳. معترضان شعار می دادند «ما چه می خواهیم؟ ای.دی.ای.» و در حالی که مصمم تر می شدند، بلندتر فریاد می زدند: «چه زمانی این را می خواهیم؟ الان!»^۴

ای.دی.ای، که برای جلوگیری از تبعیض علیه افراد معلول طراحی شده بود، خواهان مناسب سازی ناوگان حمل و نقل عمومی و ساختمان های عمومی برای معلولان، استخدام بدون تبعیض و خدمات سراسری تلفنی برای افراد با اختلال شنوایی یا گفتاری، بود.^۵ قوانین آن زمان، وجود صندلی چرخدار در اتوبوس ها، مناسب سازی ساختمان های دولتی برای معلولان^۶ و اقدام مثبت برای استخدام کارگران معلول در سازمان های فدرال^۷ را اجباری کرده بود، اما این کافی نبود؛ قوانین هرگز به شکل موثر اجرا نمی شد و تبعیض به شکل گسترده ای باقی ماند. در اوایل دهه ۱۹۷۰ بیش از یک میلیون کودک معلول از مدارس دولتی محروم شدند و در همان حال میلیون ها نفر دیگر در نهادهای دولتی غیربهداشتی و بسیار پرجمعیت، رنجور و دل سرد شدند.^۸

روز ۲۶ ژوئیه ۱۹۸۹ جورج اچ. بوش در حالی که در محوطه آراسته کاخ سفید ایستاده بود، لبخندی زد و همین طور که دو مترجم زبان اشاره کلماتش را ترجمه می کردند، خطاب به جمعیت سه هزار نفری گفت: «امروز با امضای لایحه مهم معلولان آمریکایی، هر مرد، زن و کودک معلول می تواند از درهایی که زمانی بسته بود به دوران جدیدی از برابری، استقلال و آزادی برسد... اجازه دهید که دیوار شرم آور محرومیت در نهایت فرو ریزد.»^۹

۳- استیون ای. هلمز، «اقدامات برای تبعیض علیه افراد معلول به مشکل برخورد» نیویورک تایمز، ۱۳ مارس ۱۹۹۰:

www.nytimes.com/1990/03/13/us/measure-barring-discrimination-against-disabled-runs-in-to-snag.html

۴- استفان کافمن، «آن ها صندلی های چرخ دارشان را رها کردند و از پله های ساختمان کنگره بالا خزیدند»، America Share، ۱۲ مارس ۲۰۱۵:

<https://share.america.gov/crawling-up-steps-demand-their-rights/>

۵- روبرت ال. برگدورف، «چرا من درباره لایحه معلولان آمریکایی نوشتم»، واشنگتن پست، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۵.

۶- لایحه حمل و نقل شهری (۱۹۷۰).

۷- لایحه موانع معماری (۱۹۷۸).

۸- قسمت ۵۰۴ لایحه توانبخشی (۱۹۷۳).

۹- روبرت ال. برگدورف، «چرا من درباره لایحه معلولان آمریکایی نوشتم»، واشنگتن پست، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۵.

۱۰- سخنان رئیس جمهور جرج بوش در امضای لایحه معلولان آمریکایی، کمیسیون فرصت های برابر کارایی:

www.eeoc.gov/eeoc/history۳۵/th/videos/ada_signing_text.html

اهداف و مقاصد

معلولیت اکنون و برای همیشه به عنوان یک مسئله حقوق مدنی دیده می‌شود که در آن، کمک و جبران خسارت به فیزیوتراپی یا مزایای پولی خلاصه نمی‌شود؛ بلکه، درباره حق افراد برای دسترسی به جهانی است که دیگران همه بخشی از آن هستند» - لنارد دیویس، «لوايح توانبخشي»^{۱۱}.

زمانی که تب پسر زونا رابرتز عود کرد، پزشکان به او گفتند: «شما باید دعا کنید که او بمیرد. اگر زنده بماند، برای بقیه عمرش مانند یک گیاه زندگی خواهد کرد.»^{۱۲} اما اد ۱۴ ساله سرسختانه مبارزه کرد. فلج اطفال او را مجبور کرده بود ۱۸ ساعت در روز با شش آهنی باشد تا بتواند تنفس کند، با این حال او از طریق تلفن در دبیرستان حضور داشت، کالج عمومی را تکمیل و هدف خود را «برکلی» مشخص کرد.^{۱۳} اداره پذیرش، گستاخانه به او جواب داد: «چلاق‌ها را امتحان کردیم و جواب نداد.» او بدون ناامیدی شکایت کرد و در پاییز سال ۱۹۶۲ شروع به تحصیل در رشته علوم سیاسی کرد.^{۱۴} سال بعد، یک دانش‌آموز دیگر با معلولیت شدید به دانشگاه پیوست و طولی نکشید که یک طبقه در بیمارستان کاول برای خدمت به «چهار چرخ‌های غلتان» مناسب‌سازی شد.^{۱۵}

رویکرد اد انقلابی بود. تا زمان او، این سربازان بودند که مبارزه برای حقوق معلولان را هدایت می‌کردند، نه دانش‌آموزان. تعداد کمی سرباز فلج‌شده از بیمارستان‌های کنیث جنگ جهانی اول جان سالم به در بردند، اما تا سال ۱۹۴۵ فناوری پزشکی به سرعت در حال پیشرفت بود و هزاران کهنه‌سرباز نیمه‌فلج به خانه بازگشتند.^{۱۶} بیش از ۶۰۰ هزار آمریکایی در این جنگ‌ها زخمی شدند؛ بسیاری از آن‌ها برای همیشه معلول شدند.^{۱۷} در کشور ما کارگران برای حمایت از جنگ به کارخانه‌ها هجوم بردند و حوادث صنعتی افزایش یافت. ویلیام ایروین، رئیس شورای امنیت ملی، با تاسف گفت: «یکی از مخرب‌ترین حملات به ملت ما ... از سوی یک دشمن خارجی نبود؛ این حمله داخلی بود و ۱۰۲ هزار و ۵۰۰ نفر جان خود را از دست دادند.»^{۱۸}

ابتدا قانون‌گذاران بر حمایت مالی تمرکز کرده بودند. تا سال ۱۹۲۵ تقریباً در تمام ایالات فرمان جبران خسارت برای کارگران مجروح اجرا می‌شد و بیمه خطر جنگ، مصوب ۱۹۱۸، جبران خسارات برای سربازان مجروح را تضمین کرده بود،^{۱۹} اما آن‌ها چیزی بیش از دلسوزی و صدقه می‌خواستند.

۱۱- دیویس جی. لنارد، «لوايح توانبخشي: داستان پنهانی این که چگونه لایحه معلولان آمریکایی حقوق بزرگ‌ترین اقلیت ایالات متحده را به آنان اعطا کرد»، روزنامه ییکن، ۲۰۱۶، جایگاه ۱۰۱.

۱۲- اد رابرتز، «تولد جنبش زندگی مستقل»، شورای معلولیت‌های رشدی:

<http://mn.gov/mnddc/parallels/six6/b.1/html>

۱۳- تیموتی پفاف، «گفت‌وگو با اد رابرتز، سوال و جواب در کالیفرنیا»، شورای معلولیت‌های رشدی:

http://mn.gov/mnddc/ed-roberts/articles-docs/Conversation_with_Ed_Roberts.pdf

۱۴- همان.

۱۵- همان.

۱۶- جوزف پی. شاپیرو، «بدون دلسوزی: افراد معلول جنبش حقوق مدنی جدیدی را شکل می‌دهند». کتاب‌های برادوی، ۲۰۱۱.

۱۷- «آغاز گران تحقیق: ارتش آمریکا از نظر اعداد»، موزه ملی جنگ جهانی دوم نیو اورلئان.

۱۸- اودرا جیننگر، «خارج از وحشت جنگ: سیاست معلولان در جنگ جهانی دوم آمریکا»، روزنامه دانشگاه پنسیلوانیا، ۲۰۱۶، ص ۲۳.

۱۹- همان. ص ۵.

فعالان گفتند که توانبخشی ارزان تر است و ادعا کردند در حالی که یک برنامه آموزشی با ۳۰۰ دلار می تواند خودکفایی را افزایش دهد، حمایت از بزرگسالان معلول سالانه هزینه ای ۵۰۰ دلاری دارد.^{۲۰}

در پاسخ به این استدلال، قوانین جدیدی نیاز بود که به آموزش حرفه ای همزمان کهنه سربازان و غیرنظامیان پردازد و با اعمال اصلاحات در قانون توان بخشی (مصوب ۱۹۲۰)، خدمات درمانی و توان بخشی اجتماعی را برای افراد نابینا، ناشنویان و بیماران روانی اجباری کند.^{۲۱} متأسفانه این قوانین در واقعیت بازتابی نداشتند؛ قوانین جدید اغلب تلاش داشتند مقررات غیر اجباری پیش از خود را با تغییر اندکی تکرار کنند. به بیان پاول استراچان، فعال اجتماعی معلولان، «چرا صنعت و عموم مردم نمی توانند درک کنند که ما نیز آرزوی ... احساس امنیتی داریم که از به رسمیت شناختن عادلانه حقوق شهروندی و احتیاجاتمان به عنوان افراد معلول به دست می آید.»^{۲۳} در سال ۱۹۶۲، اد رابرتز در نهایت به این نتیجه رسید که موقع اجباری شدن این حقوق است.

اد همچنان که نشسته بر صندلی چرخ دارش از کنار صفوف پلیس می گذشت، به تظاهرات حقوق مدنی پیوست که موج آن در دانشگاه های سراسر کشور به راه افتاده بود.^{۲۴} افراد معلول پیش می رفتند، جمعیت را مخاطب قرار داده، شعار می دادند و یکصدا می خواندند: «ما پیروز خواهیم شد». پیام شان روشن بود: معلولیت فقط «یک بیماری نیازمند درمان» نیست، بلکه «وضعیتی است نیازمند حقوق مدنی.»^{۲۵} فعالان استدلال کردند: «وقتی اتوبوس ها طوری ساخته شوند که استفاده کنندگان از صندلی چرخ دار ... نتوانند سوار آن شوند، پس لابد خودروها هم می توانند یک تابلو "ورود معلولان ممنوع" داشته باشند.»^{۲۶}

رهبری

در یک روز یکشنبه در اوایل سال ۱۹۸۹ بابی سیلورستاین، وکیل حقوق معلولان، همزمان که در کتابخانه تمپل رودف شالوم منتظر فرزنداناش بود که درس های شان را تمام کنند، نخستین پیش نویس ای.دی.ای (ADA) را نوشت.^{۲۷} این سند از نظر مفهومی ساده بود، ولی هر بخش آن مباحثی چالشی را مطرح می کرد. این که معلولیت باید تا چه محدوده ای تفسیر و تعریف شود؟ آیا بیماری های واگیردار مثل ایدز و سل تحت پوشش قرار می گرفتند؟ اصلاحات پرهزینه بود؟ آیا کسب و کارهای کوچک برای ارائه خدمت به معلولان باید خطر ورشکستگی مالی را می پذیرفتند؟ انتظار می رفت که کارفرمایان برای معلولان «مناسب سازی معقولی» انجام دهند بدون این که انجام این کارها «سختی های بیش از حدی» ایجاد کند، اما مرز آن کجا بود؟

۲۰- همان. ص ۲۳.

۲۱- اصلاحات قانون توان بخشی حرفه ای (۱۹۴۳).

۲۲- اصلاحات قانون توان بخشی حرفه ای (۱۹۶۵).

۲۳- جینگز، ص ۲۵.

۲۴- پفاف

۲۵- دیویس جی. لنارد، «لویج توانبخشی: داستان پنهانی این که چگونه لایحه معلولان آمریکایی حقوق بزرگ ترین اقلیت ایالات متحده را به آنان اعطا کرده، روزنامه بیکن، ۲۰۱۶. جایگاه ۵۷۵.

۲۶- همان. جایگاه ۳۸۶.

۲۷- همان. جایگاه ۱۸۹۲.

راه کاخ سفید راهی دشوار بود؛ به‌ویژه در کنار گروه‌های مخالفی که در هر مرحله از راه با آن مبارزه می‌کردند. کارمندان مصرانه می‌گفتند «مگر از روی جنازه ما مرد شوید که این [ضمائم] را در این لایحه بگذاریم». همزمان گروه‌های معلول، سیلورستاین را به دلیل «سازش»، پیش از این که حتی لایحه معرفی شود، به باد انتقاد گرفتند.^{۲۸} بدون رهبری مشخص، موفقیت ای.دی.ای نیازمند اتحادی بی‌سابقه میان افراد، قدرت درون واشنگتن، و کلای شجاع و فعالان باغی بود. از آن‌جا که افراد داخل سیستم، رانت‌های ارتباط با مقام ریاست‌جمهوری را به حد اشباع رسانده بودند،^{۲۹} فعالان زمانی که پیشرفت‌شان کند می‌شد، خودشان را به ساختمان‌ها زنجیر می‌کردند.^{۳۰} کورت دکر، از شبکه ملی حقوق معلولان، توضیح می‌دهد: «داشتن گروه‌های مردمی برای فشار آوردن و مطالبه ... مفید است، در این صورت، بخشی از ما که اداری هستند ... می‌گویند بلی، اگر بتوانیم پشتیبانی شما را داشته باشیم، می‌توانیم این توافق را قبول کنیم.»^{۳۱}

تقریباً یک دهه پیش از این که سیلورستاین پیش‌نویس ای.دی.ای را تهیه کند، گروهی از فعالان دانشگاه برکلی «شخصیت‌های برجسته» حقوق مدنی را به همایش معلولیت در سانفرانسیسکو دعوت کردند.^{۳۲} بعد از مذاکره‌های سه‌روزه، آن‌ها متقاعد شدند. آرنل مایرسون، وکیل، به یاد می‌آورد که «چه دوست می‌داشتیم چه نه، همه با هم بودند ... افراد حاضر در جنبش حقوق مدنی باید به آن‌چه درباره حقوق معلولان اتفاق می‌افتاد علاقه‌مند می‌بودند.»^{۳۳} این اتحاد نیرومند بود، ولی هیچ کدام از قوانین حقوق مدنی بدون حمایت جمهوری خواهان نمی‌توانست موفق شود و اورین هتچ خوشحال بود که بتواند کمکی کند. هتچ و تد کندی دموکرات، از طریق مجادلات نمایشی‌شان در صحن مجلس سنا، از هر دو سوی کنگره تایید ای.دی.ای را گرفتند. کندی به یاد می‌آورد: «ما با همدیگر به طور نمایشی مجادله می‌کردیم تا جایی که آماده بودم بزنم توی دهنش. سپس وقتی مناظره تمام شد، او به سمت آمد و گفت "چطور بودم؟" تو واقعا نمی‌توانستی از دستش عصبانی شوی...»^{۳۴}

همچنان که لابی‌گران مصرانه تقاضا داشتند در راهروهای قدرت شنیده شوند، جاستین دارت به تمام ایالت‌های آمریکا پرواز کرد تا به حرف‌های افراد معلول گوش دهد. دارت خودش به دلیل بیماری فلج اطفال معلول شده بود، اما در جهان سفر می‌کرد و در جستجوی راه‌اندازی تجارت‌های جدید، «مشروبات الکلی، زنان و پول بود.» در ۱۹۶۶ وی به ناگاه تغییر کرد؛ هنگام بازدید از یک موسسه کودکان مبتلا به فلج اطفال در ویتنام، با دیدن کثافت و مگس‌های آن‌جا به وحشت افتاد. دارت نقل می‌کند: «یک دختر کوچک خودش را به من رساند و به چشمانم نگاه کرد ... او در جستجوی خدا بود و یک قدیس تقلبی را پیدا کرده بود.» این درک ویرانگر من را فرا گرفت که شر واقعی را دیده‌ام و خودم هم در آن سهمیم هستم. این روشی که زندگی می‌کنم و با معلولیت کنار می‌آیم همانا کشتن این دختر کوچک است...»^{۳۵} دارت مصمم به تغییر، به آمریکا برگشت و به جمع‌آوری پنج‌هزار داستان شخصی از تبعیض روزمره

۲۸- همان. جایگاه ۱۹۴۷.

۲۹- همان. جایگاه ۷۸۱.

۳۰- همان. جایگاه ۳۲۹۸.

۳۱- همان. جایگاه ۱۹۴۴.

۳۲- همان. جایگاه ۴۸۸.

۳۳- همان. جایگاه ۱۰۷۱.

۳۴- همان. جایگاه ۱۸۵۹.

۳۵- جوزی بیزک، ای.دی.ای: تاریخ مردم، جنبش نو، یکم ژوئیه ۲۰۱۵.

پرداخت و این گزارش‌ها نه تنها پرونده قدرتمندی برای لزوم ای.دی.ای ایجاد کرد، بلکه تضمین کرد که این قانون حقیقتاً نیازهای متداول افراد معلول آمریکایی را مورد توجه قرار می‌دهد.

محیط مدنی

آدولف هیتلر: «من با علاقه زیاد قوانین چندین ایالت آمریکا را درباره جلوگیری از تولید مثل افرادی که به احتمال قوی فرزندان‌شان هیچ ارزشی ندارند یا ارزش نژادی مضر دارند، مطالعه کردم.»^{۳۶}

اولیور وندل هولمز، قاضی دادگاه عالی، در قضاوت ننگین خود در سال ۱۹۲۷ با لحنی سرد این نتیجه را گرفت که «اگر جامعه بتواند جلوی افرادی را که صلاحیت لازم برای تولید مثل ندارند، بگیرد، برای تمام جهان بهتر است. سه نسل از افراد عقب‌مانده کافی هستند.»^{۳۷} با گفتن این حرف، کری باک به زور عقیم شد. در تابستان چهار سال قبل از آن، کری توسط پسر دایی (یا پسرخاله) ناتانی‌اش در مزرعه‌ای دورافتاده در ایالت سنتی ویرجینیا مورد تجاوز قرار گرفت.^{۳۸} خانواده این دختر هفده‌ساله باردار از ترس رسوایی، بر او برجسب «بزه‌کار اخلاقی» زدند و با عجله او را به یک موسسه تحویل دادند.^{۳۹} بررسی اجمالی دختر کری به همراه «شجره‌نامه» جعلی او کافی بود تا دادگاه را متقاعد کند که او «ناتوان فکری» است و این پرونده «انطباق دقیقی» با «مقررات بسیار محتاطانه» قانون عقیم‌سازی ویرجینیا دارد.^{۴۰}

علم اصلاح نژادی با ترکیبی مسموم از آمار ناقص، نژادپرستی و سوءتعبیر از داروین‌گرایی، به سراسر ایالات متحده و فراتر از آن هجوم آورد. بیش از ۶۰ هزار نفر در ۳۳ ایالت عقیم شدند.^{۴۱} «ناتوانی فکری» بسیار مبهم تعریف شده بود و همه چیز از «ناتوانی در قدردانی از آرمان‌های اخلاقی» و مشکلات رفتاری جزئی تا نابینایی و اختلالات شنوایی را پوشش می‌داد.^{۴۲} آزمایش‌های مشکوک بهره‌هوشی، ۸۳ درصد یهودیان مهاجر و ۸۷ درصد روس‌ها را در کنار ۴۰ درصد سربازان ارتش آمریکا به عنوان ناتوان فکری تعریف می‌کرد.^{۴۳} معتقدان به علم اصلاح نژادی معلولیت را با بزهکاری در هم می‌آمیختند و تقاضای

۳۶- ادوین بلک، «ریشه‌های آمریکایی وحشتناک علم اصلاح نژادی نازی»، شبکه اخبار تاریخی، سپتامبر ۲۰۰۳.
<http://historynewsnetwork.org/article1796/>

۳۷- بل وی. باک، U.S. 274, 200 (1927).
۳۸- «دادگاه عالی و عقیم‌سازی کری باک»، رویارویی با تاریخ و خودمان:
www.facinghistory.org/resource-library/supreme-court-and-sterilization-carrie-buck

۳۹- ویکتوریا نورس، «بل وی باک: ترازوی قانون اساسی از یک دنیای گمشده»، دفتر حقوقی دانشگاه جورج تاون، ۲۰۱۱.
<https://scholarship.law.georgetown.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://redir.1&article&2000=context=facpub>

۴۰- بل وی. باک، U.S. 274, 200 (1927).
۴۱- ترور بوروس، «چگونه ایالت‌ها ۶۰،۰۰۰ آمریکایی را عقیم کردند- و آن را دور زدند»، بنیاد آموزش اقتصادی، ۲۸ ژانویه ۲۰۱۶.
<https://fee.org/articles/how-states-got-away-with-sterilizing-60-000-americans/>

۴۲- ویکتوریا نورس، «بل وی باک: ترازوی قانون اساسی از یک دنیای گمشده»، دفتر حقوقی دانشگاه جورج تاون، ۲۰۱۱.
<https://scholarship.law.georgetown.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://redir.1&article&2000=context=facpub>.

۴۳- «طلوع علم اصلاح نژادی» شورای معلولیت‌های رشدی:
<http://mn.gov/mnddc/parallels/four4/d.2/html>

اعمال محدودیت‌های مهاجرتی برای جلوگیری از ورود «سلول‌های ژنتیکی معیوب» داشتند.^{۴۴}

با این همه در ۱۹۴۵، زمانی که سربازان متفقین به اردوگاه‌های مرگ نازی یورش بردند و به اندازه کافی جنایت‌های این رژیم را آشکار کردند، علم اصلاح نژادی ناگهان از مقبولیت افتاد. دلسوزی بی‌درنگ جایگزین ترس شد. برنامه‌های تلویزیونی بیست و چهار ساعته خیریه، که بر از برنامه‌های سرگرم‌کننده افراد مشهور بود، از بینندگان تقاضا می‌کردند کمک‌های مالی خود را برای درمان «نفرین» معلولیت اهدا کنند.^{۴۵} جری لوییس، کم‌دین بامزه، همین‌طور که یک کودک مبتلا به معلولیت عضلانی را نگه داشته بود می‌گفت: «خدا اشتباه کرده، این به عهده ما است که اشتباهات او را جبران کنیم.»^{۴۶} این برنامه‌ها میلیاردها عواید داشت، ولی پیامدهای آن مشکل‌ساز بود. جورج تالپوروس، پژوهشگر، توضیح می‌دهد که «مردم به آن‌ها نگاه می‌کردند و برایشان احساس تاسف می‌کردند؛ به جای این که به آن‌ها شغل بدهند یا بخوانند با آن‌ها قرار عاشقانه بگذارند.»^{۴۷}

همان‌طور که پژوهشگران مبارزه کردند تا از این «گرفتاری» خلاص شوند، افراد معلول در موسسات مورد بی‌توجهی قرار می‌گرفتند. پزشکان اصرار داشتند که «دارو و نه آموزش، پاسخ پرسش‌هایشان است» و تقاضای سرمایه‌گذاری بیش‌تر در بخش تحقیقات داشتند. هم‌زمان همین موسسات هم نادیده گرفته می‌شدند.^{۴۸} در سال ۱۹۶۴، فقط میانگینی معادل ۵،۵۷ دلار در روز برای مراقبت از هر نفر اختصاص داده شد.^{۴۹} سناتور رابرت کندی از این ایراد می‌گرفت که «هزاران نفر از شهروندان در آلودگی زندگی می‌کنند» و بعد از یک بازدید اعلام‌نشده از مرکز ویلبروک گفت: «اتاق‌هایش ... کم‌طراوت‌تر از قمس‌های باغ وحش هستند که ما حیوانات را در آن‌ها قرار می‌دهیم.»^{۵۰} با رسوایی‌های پیاپی، وضع موجود کم‌کم رو به فروپاشی رفت. هم‌زمان که بچه‌های معلول مشمول آموزش عمومی رایگان شدند و منازل بیش‌تری در دسترس‌شان قرار می‌گرفت، این موسسات هم بسته شدند.^{۵۱}

۴۴- گارلند ای آلن، «آزمون هوش و مهاجرت به ایالات متحده، ۱۹۰۰-۱۹۴۰»، دانشنامه ژنوم انسان، ۲۰۰۳:

www.researchgate.net/publication/230435620/Intelligence_Tests_and_Immigration_to_the_United_States1900-1940

۴۵- تراویس ام. اندروز، «برنامه تلویزیونی خیریه جری لوییس میلیاردها برای معلولیت عضلانی عواید داشت. وقتی که او بر روی صحنه نمایش می‌رفت، خیلی‌ها تشویقش می‌کردند.» روزنامه نیویورک تایمز، ۲۱ آگوست ۲۰۱۷.

۴۶- همان.

۴۷- لوک باکستر، «اعتراض و قدرت کنش‌گرایی معلولیت: این به اندازه حقوق همجنس‌گرایان یا تغییرات جوی جذاب نیست»، روزنامه گاردین، ۱۷ جولای ۲۰۱۷:

www.theguardian.com/society/2017/jul/17/the-protest-and-power-of-disability-activism-its-not-as-sexy-as-gay-rights-or-climate-change

۴۸- «مشابهت‌های زمانی: تاریخچه‌ای از معلولیت‌های رشدی»، شورای معلولیت‌های رشدی:

<http://mn.gov/mnddc/parallels/five5/b.6/html>

۴۹- «مشابهت‌های زمانی: تاریخچه‌ای از معلولیت‌های رشدی»، شورای معلولیت‌های رشدی:

<http://mn.gov/mnddc/parallels/five5/b.6/html>

۵۰- «بستن ویلبروک»، عدالت معلولیت:

<https://disabilityjustice.org/the-closing-of-willowbrook/>

۵۱- «جزوه گاه‌شمار قانون معلولیت»، نخستین استقلال:

www.independencefirst.org/IndependenceFirst/media/PDFs/Disability-Legislation-Time-line-Handout-Final.pdf

پیام و مخاطب

هدایت ای.دی.ای از هزارتوی قانون‌گذاری واشنگتن، مخصوصاً در فضای پرچالش سیاسی، کار بسیار دشواری بود. در اوایل دهه ۱۹۸۰ احکام پیاپی دادگاه عالی، مشکلات حقوق موجود معلولان را آشکار می‌کرد و دولت ریگان از این بیمناک شد که قوانین حقوق مدنی بیش از حد برای کسب و کارها مشکل‌ساز شود.^{۵۲} تسلیم لایحه ای.دی.ای به سناتورها و کسب و کارهای بزرگ و همزمان حصول اطمینان از تایید اصول آن در دادگاه‌های عالی نه تنها نیازمند ابتکار بود، چاره‌جویی لازم داشت.

حمایت هر دو حزب مهم بود. بنابراین نمایندگان دفاع از لایحه را به عنوان فرصتی برای نجات میلیون‌ها نفر «مردمی که از فهرست رفاه اجتماعی و دسترسی به مشاغل محروم شده بودند»، برای جمهوری خواهان تبیین کردند،^{۵۳} ولی به عنوان قانون حقوق مدنی آن را به دموکرات‌ها نشان دادند. برای کاهش نگرانی جمهوری خواهان از هزینه این لایحه، فعالان تا نیمه‌شب بیدار نشستند و توصیه‌نامه‌های ای.دی.ای را برای اقتصاددانان بسیار محافظه‌کار، جان ریژن، توضیح می‌دادند. لکس فریدن به یاد می‌آورد: «من تا سر حد مرگ ... ترسیده بودم که [او] به ما بگوید امکان مالی اش وجود ندارد.» اما در نهایت با گزارش اقتصادی اثرگذار ریژن با این مضمون که «بدون توجه به این که چگونه بودجه را افزایش می‌دهید، خروجی اش به سود این ملت خواهد بود» این کار دیروقت شبانه به بار نشست.^{۵۴}

متقاعد کردن مشاغل بزرگ سخت‌تر بود. اتوبوس‌های مناسب‌سازی‌شده برای معلولان گران بودند و مشاغل به سرعت به ای.دی.ای برچسب «سند ورشکستگی» زدند.^{۵۵} بعد از ملاقات‌هایی با رهبران تجاری، حامیان ای.دی.ای در مجلس سنا به فعالیت پرداختند تا توافق‌هایی را برای جلوگیری از هزینه‌های شدید و دادخواهی‌های بی‌معنی، بدون تضعیف روح این لایحه، طرح‌ریزی کنند. نماینده کنگره، استنی هوبر، در حالی که سناتورها را برای مبارزه بر سر این قانون در واشنگتن ترک می‌کرد، به سمت فروشگاه محلی خودش در هیاتزویل رانندگی کرد. همین‌طور که در محل پارک ماشینش ایستاده بود، صبورانه به مدیرانی گوش می‌داد که جنبه‌های عملی عریض کردن راهروهای سوپرمارکت‌ها و انطباق آن‌ها با چرخ‌های خرید را توضیح می‌دادند. اصلاحیه‌های بعدی او به این لایحه، دسترسی را به حداکثر رساند؛ در حالی که هزینه‌ها را محدود کرد و برنده حمایت موسسه قدرتمند بازاریابی مواد غذایی شد.^{۵۶}

همچنان که سیاست‌مداران فقط برای بقای این لایحه تلاش می‌کردند آرلین مایرسون، وکیل، از مدت‌ها قبل داشت به آینده نگاه می‌کرد. هر قانون موفق در نهایت مورد عنایت دادگاه‌ها قرار می‌گیرد، پس قاضی‌ها متحدان قدرتمندی به حساب می‌آیند. مایرسون به یاد می‌آورد: «موقعی که به گذشته نگاه می‌کنم، از اعتماد به‌نفس متعجب می‌شوم ... از کاری که انجام دادم، که فقط به نوعی، قلدری من در تمام پرونده‌های [معلولیت] در دادگاه عالی بود.»^{۵۷} همین‌طور که وارد دادگاه می‌شد، او چارچوب‌سازی برای دعوی تبعیض را به وکلا آموزش داد تا به بهترین نحو قضات را تحت تاثیر قرار دهند و در انجام این کار

۵۲- دیویس. جایگاه ۹۹۹.

۵۳- دیویس. جایگاه ۲۷۵۶.

۵۴- دیویس. جایگاه ۱۲۰۳.

۵۵- دیویس. جایگاه ۱۸۵۰.

۵۶- دیویس. جایگاه ۳۰۳۱.

۵۷- دیویس. جایگاه ۱۰۸۰.

موفق بود؛ تصميم جاستين برنان در آريلين (۱۹۸۷) به عنوان يك «ديدگاه حقوق مدني» برداشت شد.^{۵۸}

معلوليت، خودش ابزار تبليغاتي قدرتمندي بود. جاستين دارت در حالي كه كميته استماع سنا را مخاطب قرار مي داد، رسماً به يك صندلي چرخ دار خالي كاملاً جديد اشاره كرد. او توضيح داد كه «سال گذشته جوان ترين برادرم، پيتر، با ضرورت استفاده از [اين] روبرو شد. چند روز بعد او اقدام به خودكشي كرد.»^{۵۹} برادرش معتقد بود كه مرگ بر فشار و تبعيض مرتبط با معلوليت برتري دارد. لاكيشا گريفين ۱۴ ساله به سناتورها گفت: «من نگران هستم كه مردم به شكل متفاوتي با من رفتار كنند. به دليل اين كه ناينا، سپاه پوس و دختر هستم.»^{۶۰} صدها نفر معلول سفر مي كردند تا در اين جلسات رسيدگي شركت كنند و هزاران نفر ديگر، سناتورهاي مردم را با نامه ها و تماس هاي تلفني شان بمباران مي كردند.

فعاليت هاي خدماتي

كريستوفر ريردون: «وقتي مي شنوم كه مهندسي محصول تازه اي را مي سازد كه زندگي را براي کاربران معلول بهتر كند، وقتي كه يك معمار ساختماني شيك يا سامانه حمل و نقل عمومي كه داراي الگوي جهاني (دسترسى معلولان) است را طراحي مي كند، وقتي زوجها تصميم مي گيرند يك كودك معلول را به جاي سقط جنين يا گذاشتنش براي فرزندخواندگي، با تمام عشقشان بزرگ كنند، به ياد مي آورم كه ما در زماني مترقي از لحاظ اجتماعي زندگي مي كنيم و اين نبايد فراموش شود.»^{۶۱}

از حدود ۳۰ سال قبل كه معترضان از پله هاي ساختمان كنگره بالا خزيدند، چيزهاي زيادي تغيير کرده است. سناتورهاي معلول در پي کاهش محدوديت هاي جديد پابخت، به سرعت در جلسات كميته هاي فرعي با صندلي چرخ دار خود حركت مي كنند^{۶۲} و مترجمان زبان اشاره، كنفرانس هاي خبري را ترجمه مي كنند.^{۶۳} تا سال ۲۰۰۰، ۱۸۱ كشور از جمله ژاپن، استراليا و شيلي با الهام از قوانين ايالات متحده آمريكا، قوانيني درباره حقوق افراد معلول همانند اي.دي.اي تصويب كردند.^{۶۴}

ولي هنوز خيلي مانده تا اين جنگ پايان يابد. بيش تر از ۵۰۰ هزار آمريكايي معلول به دليل مشكلات

۵۸- ديويس. جاينگاه ۱۱۱۳.

۵۹- ديويس. جاينگاه ۲۲۱۹.

۶۰- ديويس. جاينگاه ۱۷۵۳.

۶۱- كريستوفر ريردون، «راندولف بورن در سال ۱۹۱۱ مقاله اي درباره جامعه معلول به تازده نوشت. ولي از آن موقع چه چيزي عوض شده است؟»، روزنامه گاردين، ۹AD، ۲۰۱۸.

www.theguardian.com/inequality/2018/jan/09/andolph-bournes-1911-essay-on-disability-shocked-society-but-whats-changed-since

۶۲- راشل روباين، «براي همه معلولان، دسترسى همه چيز است»، روزنامه آتلانتيك، ۵ جولاي ۲۰۱۵.

<https://www.theatlantic.com/politics/archive/2015/07/for-the-disabled-on-the-hill-access-is-everything/455994/>

۶۳- «خدمات دسترسى»، معماری ساختمان كنگره:

www.aoc.gov/accessibility-services

۶۴- باب دوله و توني كولتيلو، «تصويب كردن كنوانسيون حقوق افراد داراي معلوليت»، روزنامه هيل، ۷ دسامبر ۲۰۱۸.

<https://thehill.com/blogs/congress-blog/healthcare-238657/ratifying-the-convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities>

حمل و نقل عمومی هرگز خانه‌هایشان را ترک نمی‌کنند^{۶۵} و در حدود دو سوم افراد معلول، در سن کار بدون شغل هستند.^{۶۶} جنگ قانون‌گذاری همچنان ادامه دارد؛ زمانی که دادگاه عالی قانون ای.دی.ای را درباره شرکت خطوط هوایی ساتون وی. یونایتد تضعیف کرد^{۶۷} کنگره با لایحه جدیدی جواب داد تا آن را دوباره برقرار کند.^{۶۸} در سال ۲۰۱۷ همچنان که منتقدان از طریق کنگره به قانون «ویرانگر» آموزش و اصلاحات ای.دی.ای فشار آوردند، سناتورهای دموکرات از به رأی گذاشته شدن این لایحه جلوگیری کردند.^{۶۹}

اگرچه سرنوشت ای.دی.ای همچنان نامشخص است، در حال حاضر نسل‌های معلول را قادر ساخته است تا آینده خود را تعیین کنند. امروزه کسب و کارها شروع به استخدام کارگران دارای معلولیت کرده‌اند؛ نه به دلیل سهمیه‌بندی‌شان یا فرونشاندن حس گناه‌شان، بلکه برای این که بهره‌وری و سود خود را به حداکثر برسانند. شرکت مشاوره اکسنچر (Accenture) گزارش کرد شرکت‌هایی که به طور فعال کارکنان معلول را حمایت می‌کنند به طور میانگین از ۳۰ درصد افزایش اختلاف سود و ۲۸ درصد درآمد بالاتر برخوردار می‌شوند.^{۷۰} مارک کپر، فعال جنبش معلولان، توضیح می‌دهد: «این کمبود دانش و آگاهی است. مردم اغلب از ناشناخته‌ها ترس دارند. ولی ... ما می‌فهمیم که کارفرمایان واکنشی مثبت دارند و به ما درباره تأثیرات مثبت می‌گویند.»^{۷۱}

ای.دی.ای نه تنها چشم‌انداز ساختمان‌سازی و برداشت عمومی از معلولیت را تغییر داده، بلکه به اشخاص معلول قدرت داده است. بن ماتلین، روزنامه‌نگار، توضیح می‌دهد: «با نگاهی به گذشته، شاید پیش‌بینی نشده‌ترین دستاورد ای.دی.ای بالا برهای صندلی چرخ‌دار در اتوبوس‌ها یا مترجمان زبان اشاره در کنوانسیون‌های سیاسی نیست؛ بلکه این است که به افرادی مانند من حس شایستگی، تعلق و افتخار را داد.»^{۷۲}

۶۵- «عدالت در حمل و نقل برای افراد دارای معلولیت»، AAPD:

www.civilrightsdocs.info/pdf/transportation/final_transportation-equity-disability.pdf

۶۶- ساموئل باگنستوس، «قوانین معلولیت برای مبارزه با تبعیض کافی نیستند.» نیویورک تایمز، ۲۶ جولای ۲۰۱۵:

www.nytimes.com/roomfordebate/2015/07/26/the-americans-with-disabilities-act-25-years-later/disability-laws-are-not-enough-to-combat-discrimination

۶۷- ساتن وی، شرکت خطوط هوایی ایالات متحده، U.S. ۵۲۷، ۴۷۱ (۱۹۹۹).

۶۸- لیزا جی بنکس، «روندهای دادخواهی معلولیت»، ۲۶ اکتبر ۲۰۱۰:

www.kmblegal.com/wpcontent/uploads/101026/DCBarCLE-Banks-Litigation-Trends2008-ADAAA.pdf

۶۹- رابین پاول، «اخبار ریویور: سناتور تامی دوک ورت لایحه معلولان آمریکایی را نجات می‌دهد-فعلاً»، ۳ آوریل ۲۰۱۸: <https://rewire.news/article/2018/04/03/sen-tammy-duckworth-saves-americans-disabilities-act-now/>

۷۰- تد کندی، «استخدام افراد معلول کسب و کار خوبی است.»، روزنامه نیویورک تایمز، 27AD، ۲۰۱۸:

www.nytimes.com/2018/12/27/opinion/disability-rights-employment.html

۷۱- آدام فارست، «نظرسنجی نشان می‌دهد که شرکت‌های تجاری پایدار از استخدام معلولین آموزشی ترس دارند.»، روزنامه گاردین، ۱۰ نوامبر ۲۰۱۵:

www.theguardian.com/sustainable-business/2015/nov/10/companies-fear-employing-people-learning-disabilities-survey-reveals-mencap-ian-duncan-smith

۷۲- بن ماتلین، «لایحه‌ای که پذیرفتن را فعال کرد»، روزنامه نیویورک تایمز، ۲۵ ژولای ۲۰۱۵:

www.nytimes.com/2015/07/26/opinion/sunday/an-act-that-enabled-acceptance.html

بیش تر بیاموزید

خبرها و مقاله‌ها

- جک اندرسن و لس وایتین، «معلولان خشمگین آمریکایی، برنامه‌ریزی کردن برای تحسن در وزارت بهداشت آمریکا»، روزنامه دپلی میل، (نواد، ۲۷ مارس ۱۹۷۷)
https://news.google.com/newspapers?nid&1908=dat&19770327=id=yUYrAAAAI-BAJ&sjid=ddQEAAAAIIBAJ&pg1569_5723107=
- تاریخ مرکز زندگی مستقل (CIL):
<https://www.thecil.org/history>
- گاه‌شمار تاریخ معلولیت:
<https://web.archive.org/web/20131220065328/http://isc.temple.edu/neighbor/ds/disabilityrightstimeline.htm>
- نمایه‌های معلولیت در شجاعت
<https://actionctr.org/resources/profiles-in-courage>
- وب‌سایت صندوق دفاع و آموزش حقوق معلولیت:
<https://dredf.org>
- ویلیام جی. ایتون، «اجتماع افراد معلول، بالاخریدن از پله‌های ساختمان کنگره: کنگره: موج معترضان به تاخیر در تصویب لایحه حقوق معلولان. انتظار می‌رود که کارهای عقب‌افتاده به‌زودی انجام شود»، لس آنجلس تایمز، (۱۳ مارس ۱۹۹۰).
http://articles.latimes.com/1990-03-13/news/mn_1_211-capitol-steps
- اندرو گریم، «تحسن کردن برای حقوق معلولیت: بخش ۵۰۴ از اعتراضات دهه ۱۹۷۰»، Smithsonian، ۸ جولای ۲۰۱۵.
<http://americanhistory.si.edu/blog/sitting-disability-rights-section-504-protests1970-s>
- رهبران زن ای.دی.ای:
<http://mn.gov/mnddc/ada-legacy/ada-legacy-moment26.html>
- متن سخنان جورج اچ. دبلیو بوش در مراسم امضای ای.دی.ای:
https://www.eeoc.gov/eeoc/history35/th/videos/ada_signing_text.html
- دانیکا واشنگتون، «ملاقات با فعالان معلول دنور که یک ملت را تغییر دادند»، روزنامه دنور، ۵ جولای ۲۰۱۷:
<https://www.denverpost.com/2017/07/05/adapt-disabled-activists-denver/>

کتاب‌ها

- لنارد جی. دیویس، لویج توانبخشی: داستان پنهانی این که چگونه لایحه معلولان آمریکایی حقوق بزرگ‌ترین اقلیت ایالات متحده را به آنان اعطا کرد، بوستون: انتشارات بیکن، ۲۰۱۵.
- سوزان دادلی گولد، لایحه معلولان آمریکایی، نیویورک: مارشال کاوندیش بنکمارک، ۲۰۱۰.
- آدرا جنینگر، خارج از وحشت جنگ: سیاست‌های معلولیت در جنگ جهانی دوم آمریکا، فیلادلفیا، مطبوعات دانشگاه پنسیلوانیا، ۲۰۱۶.
- کیم ای. نیلسن، تاریخ معلولیت در ایالات متحده، بوستون، انتشارات بیکن، چاپ ۲۰۱۲.
- فرد پلکا، چه کار کرده‌ایم: تاریخ شفاهی جنبش حقوق معلولان، Amherst: انتشارات دانشگاه ماساچوست، ۲۰۱۲.
- جوزف پی. شاپیرو، بدون دلسوزی: افراد دارای معلولیت جنبش حقوق مدنی جدیدی را تشکیل می‌دهند، نیویورک: کتاب‌های تایمز، ۱۹۹۳.

فیلم‌ها

- جودیت هویمان در TED: https://www.ted.com/talks/judith_heumann_our_fight_for_disability_rights_and_why_we_re_not_done_yet
- مستند قدرت ۵۰۴: <https://www.youtube.com/watch?v=SyWcCuVta7M>
- مستند زندگی‌ها ارزش زندگی کردن دارند <http://www.pbs.org/independentlens/films/lives-worth-living>
- مراسم امضای ADA: <https://www.youtube.com/watch?v=dFKicqVME8>